

Άγιος Μάρκος, επίσκοπος Εφέσου, ο Ευγενικός (Σάββας Ηλιάδης, Δάσκαλος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 19 Ιανουαρίου, 2018

Στις 19 Ιανουαρίου η Αγία Μας Εκκλησία τιμά την μνήμη του αγίου Μάρκου, Επισκόπου Εφέσου, του Ευγενικού.

Ο μέγας Υμνογράφος της Εκκλησίας, **Γεράσιμος ο Μικραγιαννανίτης**, στον «**Ενιαύσιο Στέφανο της Ορθοδόξου Εκκλησίας**», στο βιβλίο, το οποίο έχει και την έγκριση κυκλοφορίας από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, γράφει το απολυτίκιο, το κοντάκιο και το μεγαλυνάριο του αγίου:

Άπολυτίκιον

Ήχος γ'. Θείας πίστεως

Θείας πίστεως, ομολογία, μέγαν εύρατο, η Εκκλησία, ζηλωτήν σε θείε Μάρκε πανεύφημε, υπερμαχούντα πατρώου φρονήματος, και καθαιρούντα του σκότους υψώματα. Όθεν άφεσιν, Χριστόν τον θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν τοις σε γεραίρουσι.

Κοντάκιον

Ήχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμεραν.

Πανοπλίαν άμαχον, ένδεδυμένος θεόφρον, τήν όφρυν κατέσπασας, τής Δυτικῆς άνταρσίας, όργανον, τοῦ Παρακλήτου γεγενημένος, πρόμαχος, Όρθοδοξίας προβεβλημένος· δια τοῦτό σοι βοῶμεν· χαίροις ὦ Μάρκε, Όρθοδόξων καύχημα.

Μεγαλυνάριον

Τῆς Όρθοδοξίας ταῖς άστραπαῖς, λάμπας έν τῇ Δύσει, έξεθάμβησας έμφανῶς, Δυτικῶν τὰς ὄψεις, τοὺς ὄρους τῶν Πατέρων, ὦ Μάρκε ρητορεύων, πυρίνη γλώττη σου.

Ιδού, πώς περιγράφει ο Μέγας Υμνογράφος της Εκκλησίας Γεράσιμος ο Μικραγιαννανίτης τον αγώνα του αγίου μέσα από τα τρία τροπάρια, που ουσιαστικά συνοψίζουν το βίο του. Τροπάρια και ολόκληρη η ακολουθία του, αναγνωρισμένα και

εγκεκριμένα από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας.

1. Στο απολυτικό του αρχικά τον χαρακτηρίζει: Α) **«ομολογία»**, δηλαδή **ομολογητή όλης της Ορθόδοξης πίστης** σε βρήκε η Εκκλησία. Αυτό σημαίνει το σχήμα λόγου, το οποίο χρησιμοποιεί ο υμνογράφος. Κατά τίνων; Κατά των Λατίνων, εκεί που πρωτοστάτησε, στην Σύνοδο Φεράρας- Φλωρεντίας. Β) Τον χαρακτηρίζει: **«μέγα»** Γ) **«ζηλωτήν»**, Δ) **«θείου»** Ε) **«πανεύφημον»**. Είναι επίθετα, που εύστοχα αποδίδουν το μέγεθος και την καθαρότητα του αγώνα του και τον υπερυψώνουν τιμητικώς σε ξεχωριστό βαθμό, ιδιαιτέρως το «μέγα» και «ζηλωτήν». Ναι, ήταν μεγάλος, λόγω του κατ' επίγνωσιν ζήλου. ΣΤ) **«υπέρμαχο πατρώου φρονήματος»**. Ποιο είναι το «πατρώο φρόνημα»; Είναι το πάτριο, το των αγίων Πατέρων, των αγίων Αποστόλων, των Προφητών. Αυτό υπερασπίστηκε ο άγιος Μάρκος, ως **υπέρμαχος**, δηλαδή, ξεχώρισε ως μπροστάρης, ως πρόμαχος, από όλους όσοι μάχονταν εκεί για την πίστη. Ζ). **«καθαιρέτη υψωμάτων του σκότους»**. Ήταν ο καταστροφέας των υπερήφανων και επηρμένων δυνάμεων του σκότους. Τι σημαίνει αυτό για τον Άγιο; Ότι ταπεινώσε τους υπερήφανους παπικούς και την αλαζόνα προσπάθειά τους, να υποτάξουν εκβιαστικώς τους εκπροσώπους της Ανατολής και να επιβάλουν το θέλημά τους. Ο άγιος Μάρκος απέτρεψε τις κακοδοξίες αλλά και τις φιλοδοξίες του Πάπα και ακύρωσε τα σχέδιά τους. **«Μάρκος ουχ υπέγραψεν, ουδέν εποίησαμεν»!**

2. Στο κοντάκιό του γράφει ο π. Γεράσιμος: Α) **«κατέσπασε την οφρύν της Δυτικής ανταρσίας»**. Έκανε κομμάτια την πλάνη και το ψέμα της δυτικής «εκκλησίας». Διότι, αυτή σήκωσε ψηλά το «φρύδι» της, δηλαδή γιγάντωσε η υπερηφάνειά της, αλλά ο άγιος την ταπεινώσε. Φοβερή λέξη η **«ανταρσία»**. Η Δύση κινήθηκε ως αντάρτισσα κατά της Αληθείας, με τρόπο παρανοϊκό. Ο άγιος Χρυσόστομος την υπερηφάνεια την ονομάζει απόνοια, παραλογισμό, τρέλα. Β) Πώς τα έκανε όλα αυτά ο Άγιος; Με δύο όπλα: 1. Ήταν **«ενδεδυμένος πανοπλία άμαχου»** και 2. Ήταν **«θεόφρου»**. Τι σημαίνουν αυτά; Είχε βαθιά στην καρδιά του ριζωμένη σαν πανοπλία την πίστη των Πατέρων, πανοπλία, που δεν μπορούσε να την προσπελάσει ανθρώπινη δύναμη, σωματική και πνευματική, αλλά είχε και φρόνημα θεϊκό, προσέβλεπε μόνο στο Θεό και έλπιζε μόνο σ' Αυτόν. Γ) **«έγινε όργανο του Παρακλήτου»**, δηλαδή, ό,τι έκανε το έκανε με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος. Λειτουργούσε υπό την καθοδήγησή του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό και ό,τι έκανε, όποια απόφαση κι αν έπαιρνε, αποτελούσε συνέχεια της Αποστολικής Παράδοσης. Δ) **«προβάλλεται ως πρόμαχος της Ορθοδοξίας»**. Είναι το παράδειγμα προς μίμηση, για όσους θέλουν να λέγονται μέλη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Αφού αυτός υπήρξε υπέρμαχος και πρόμαχος της Εκκλησίας και είναι Μέγας άγιός της, οφείλουμε να τον έχουμε πάντα στην καρδιά μας ως πρότυπο προς μίμηση. Διότι κλείνει το κοντάκιο με το: Ε) **«Ορθοδόξων καύχημα»**. Είναι το καύχημα της πίστης μας ο άγιος Μάρκος ο Ευγενικός. Το καύχημα της Ορθοδοξίας. Και θα τον προβάλλουμε σαν παράδειγμα αγωνιστή, που

κατετρόπωσε τους Λατίνους και όχι να προσπαθούμε να νοθεύσουμε το έργο του, για να δικαιολογήσουμε τη δειλία μας, την ολιγοπιστία μας και την καλοπέρασή μας.

Υπενθυμίζουμε, πως αυτά τα έγραψε ο π. Γεράσιμος ο Μικραγιαννανίτης, εγκρίσει της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας. Είναι δυνατόν να έχει αλλάξει τίποτε μέχρι σήμερα σ' ό,τι αφορά τον Άγιο και να μην τα δέχονται ακόμη και ποιμένες της Εκκλησίας; Και πώς εμείς θα τα ψάλλουμε μέσα στον ναό, στην πανήγυρή του; Άλλα θα λέμε εκτός ναού και άλλα στην ακολουθία του; Αυτό είναι τρέλα!

3. Στο Μεγαλυνάριό του με δυο λόγια μας λέει πως ο Άγιος ρητόρευσε εκεί στη Δύση, στη Σύνοδο Φεράρας-Φλωρεντίας (1438-1439), καταθέτοντας τους όρους των Πατέρων, τις αλήθειες που αποκαλύφθηκαν στους αγίους ανά τους αιώνες, με τη γλώσσα του, που έβγαζε τις αλήθειες σαν τη φωτιά. Και άστραψε και βρόντηξε με τις αστραπές της Ορθόδοξης πίστης, έτσι ώστε να τους καταπλήξει και να κατατροπώσει εμφανώς τους Δυτικούς.

Αυτός είναι, μέσα από τα τρία αυτά τροπάρια, ο Μέγας άγιος της Ορθοδοξίας, ο Μάρκος ο Ευγενικός, επίσκοπος Εφέσου, ο οποίος θεωρείται ως ένας από τους βασικούς στύλους της Ορθόδοξης πίστης, που στήριξε σε κρίσιμους καιρούς την Αποστολική Παράδοση από τους επίβουλους εχθρούς της Δύσης.

Τι θέλουν να πουν οι οικουμενιστές και οι φίλοι αυτών, όταν αναφέρονται στον άγιο Μάρκο; Θέλουν, μετά από αυτά, να τον κάνουν σύμμαχό τους στην πλάνη και στο ψέμα;

Είναι ο πλέον επίκαιρος άγιος στις ημέρες μας και γι' αυτό, ας ζητήσουμε τις πρεσβείες του, για να φωτίσει τους ποιμένες μας, ώστε να ακολουθήσουν το δρόμο που αυτός χάραξε και να μην παίζουν με την Αλήθεια!

Κιλκίς, 18-1-2018